

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 3T/109/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215010402
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4215010402.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno konajúci v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ivana, prísediacich Bc. Kataríny Grasslovej a Zuzany Dégiovej v trestnej veci obžalovaného Z. R. pre opätovný zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 22.8.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný

Z. R., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom I. č. XXX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra od dňa 13.11.2018,

je vinný, že

1/ po dobu približne dvoch rokov, najmenej od konca roku 2012 do dňa 2. novembra 2014 v obci H. Y. v rodinnom dome číslo XXX, v ktorom žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou Y. H., nar. XX.XX.XXXX na všetko, čo táto neurobila tak, ako si on predstavoval, reagoval tak, že na ňu kričal, ponižoval ju vulgárnymi výrazmi - okrem čiastkového útoku na poškodenú dňa 3.6.2014, kedy pri miestom kultúrnom stredisku a v OD Jednota v obci Bátorove Kosihy poškodenej vulgárne nadával, za čo už bol právoplatne postihnutý v priestupkom konaní vedenom na Okresnom úrade Komárno pod číslom OÚ-KN-OVVS-2014/006568- a keď sa proti tomu ohradila zbil ju tak, že ju najčastejšie vyfackal, v niektorých prípadoch ju udrel aj päťou alebo ju ťahal za vlasy alebo ju škrtil a zároveň sa jej vyhrážal zabitím, pričom k fyzickým útokom dochádzalo aj v prítomnosti ich spoločných maloletých detí, následne v obdobiach, keď poškodená z dôvodu obáv o svoje zdravie a život ušla k svojej matke, vyvíjal na ňu nátlak, aby sa k nemu vrátila a to spôsobom, že jej zatelefonoval a nútil ju počúvať, ako rozbíja a poškodzuje zariadenie domu, ako aj osobné veci poškodenej, ktorá opakovane za asistencie polície docielila, aby sa obžalovaný z toho domu odsťahoval, opakovane ho však aj prijala naspäť, pretože na ňu naliehal a to aj tým, že ju sledoval pri ceste do práce a z práce, ako aj pri ceste za nákupmi, čo viedlo k tomu, že poškodená žila v neustálom strese a strachu, postupne nadobudla presvedčenie, že odporovať obžalovanému nemá význam, pričom poškodená zažívala príkorie ako dôsledok takéhoto konania zo strany obžalovaného,

2/ od 2. novembra 2014, kedy sa obžalovaný odsťahoval z domu číslo XXX v obci H. Y., do času jeho zadržania 13. januára 2015 sa opakovane vyhrážal poškodenej Y. H., ktorá býva v obci Bátorove Kosihy v dome číslo XXX, zasielaním správ na jej účet vytvorený na internetovej stránke www.pokec.sk <<http://www.pokec.sk>> a to tým, že podpáli dom, v ktorom ona býva, ak ho bude hnevať, pretože jemu je to jedno, koľko bude sedieť vo väzení a dňa 18. decembra 2014 pred domom poškodenej v obci Bátorove Kosihy vykrikoval na ňu, aby bola opatrná, keď vyjde von, lebo sa jej môže stať nejaká nehoda, ako aj to, že podpáli dom a druhýkrát to už nezbabre, čo v kontexte s jeho skorším správaním sa a s prihliadnutím na skúsenosť poškodenej s pokusom o podpálenie povaly jej domu dňa 3.11.2014 v nej vzbudilo obavu o jej život a zdravie,

teda

v bode 1/ obžaloby

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie,

v bode 2/ obžaloby

inému sa vyhrážal inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

čím spáchal

v bode 1/ obžaloby

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona,

v bode 2/ obžaloby

pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje

podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 4 Trestného zákona, za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona a podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prejednal trestnú vec obžalovaného Z. R. na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno pod číslom 1 Pv 24/15 zo dňa 9.9.2015. Na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného Z. R., svedkyňu - poškodenú Y. H., svedkov C. U., T. R., R. R., Y. R., Y. H. staršiu, G. R., R. Q., C. C., C. D., M. K., N. H., R. H., S. I., G. C., Z. Y., I. Q., vypočul znalcov Mgr. Y. I., Ing. V. C., PhD., PhDr. M. Máthé, PhD., prečítal a oboznámil aj obsah ďalších listinných dôkazov. S poukazom na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/60/2016 zo dňa 3.11.2016 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tdo/46/2018 zo dňa 13.11.2018 súd tiež doplnil dokazovanie opakovaným vypočutím svedkyne - poškodenej Y. H. a svedkyne Y. R., oboznámením znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii ohľadom osoby poškodenej Y. H., ako aj zadovážením a oboznámením listinných dôkazov ohľadom priestupkov spáchaných obžalovaným proti poškodenej a spisom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/26/2007.

Obžalovaný Z. R. spáchanie skutku v podstate poprel. Uviedol, že pokiaľ mali nejaké konflikty jednalo sa vždy o vzájomné hádky. Pripustil, že poškodenú dvakrát aj udral a to dňa 15.6.2012 jej dal facku a v roku 2014 jej dal pohlavok následkom čoho sa udrala o televízor. Taktiež ju nesledoval, len raz ju vyhľadal na zastávke, keď zabudla vybrať dcéru zo škôlky a vynadal jej. Pokiaľ šlo o ich potýčky tiež uviedol, že keď mu niečo poškodená vytkla bol nervózny a kričal, ale nikdy ju neudrel. Poškodená si všetko vymyslela a podala trestné oznámenie, lebo jej brata zadržali v Nemecku a ona si myslela, že

obžalovaný ho udal a že v období uvádzanom v obžalobe žil v domácnosti poškodenej len sporadicky, niekoľko mesiacov v roku.

Svedkyňa - poškodená Y. H. uviedla, že v období uvedenom v obžalobe sa s obžalovaným často hádali, aj ju zvykol zbiť. Čo sa týka ich spolužitia v spoločnej domácnosti občas sa stalo, že buď ona s deťmi alebo obžalovaný niekedy na mesiac, niekedy na dva mesiace odišli z domu a potom sa vrátili, lebo obžalovaný na ňu naliehal, vyhrážal či už slovne alebo jej dal aj facky, aby ho prijala späť alebo sa ona vrátila od svojej matky alebo brata. V jednom z týchto prípadov sa jej vyhrážal tak, že jej zavola nech počúva ako ničí zariadenie, veci v ich dome. Keď žili spolu napádal ju tak, že jej dával facky aj dvakrát za týždeň. Lekársku pomoc v dôsledku zranení vyhľadala dvakrát v predmetnom období, naposledy dňa 2.11.2014. Pokiaľ ju donútil, aby obnovili spolužitie, tak to vydržalo maximálne mesiac a útoky na jej osobu zo strany obžalovaného pokračovali, pokiaľ niečo nebolo tak, ako si predstavoval obžalovaný. Keď ju zbil naposledy dňa 2.11.2014 šlo o tak intenzívny útok, že spadla na zem, krvácala až upadla do bezvedomia v prítomnosti ich detí, po čom musel byť ich syn hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v nemocnici. Tiež sa vyhrážal podpálením domu, pričom v nočných hodinách dňa 2.11.2014, po tom ako mal byť obžalovaný už odsťahovaný z jej domu, videli nejaké svetlo, cítili dym aj že sa niekto na povale ich domu pohybuje s tým, že mala obavy, že sa jedná o obžalovaného, ktorý chce splniť svoje vyhrážky. Obžalovaného opakovane aj oznamovala na políciu, len buď s ňou nič nespísali alebo to posúdili len ako priestupok, pričom jej policajti uviedli, že keď na nej nevidno zranenia aj tak z toho nič nebude. Obžalovaný sa jej vyhrážal aj po dni 2.11.2014 s tým, že on sa nebojí, nič mu nedokážu, nakoľko už v minulosti sexuálne zneužil ich dcéru a rovnako z toho vyviazol a nedostal taký trest, tie roky čo mu hrozili. Po dni 2.11.2014 obžalovaný sa odsťahoval od nej, už ju fyzicky nenapádal, nakoľko buď poškodená nechodí von, bojí sa alebo len v doprovode rodiny. Následne sa jej však vyhrážal cez internetovú stránku „pokec“, že jej podpáli dom, keď ho bude srať a je mu jedno koľko za to bude sedieť v base, tiež aj osobne chodieval k jej domu a z pred domu jej vykrikoval, nech je opatrná, keď niekde ide, aby sa jej nestala nejaká náhodná nehoda, že druhýkrát už to nezbabre čo sa týka podpálenia domu. Následne dňa 13.1.2015 podala na neho trestné oznámenie z dôvodu obáv z ďalších útokov, vyhrážok a sledovania zo strany obžalovaného.

Svedkyňa T. R., dcéra obžalovaného a poškodenej k veci uviedla, že v predmetnom období bývala s nimi v spoločnej domácnosti, obžalovaný ubližoval jej matke tak, že ju zvykol biť, vyfackal ju, škrtil, sácal a ťahal. Zvyklo sa také stať aj raz za dva týždne, zvykli sa často hádať minimálne jedenkrát, kvôli zraneniam matka vyhľadala aj lekára. Obžalovaný sa tiež pokúsil založiť požiar na povale ich domu. V tom období sa obžalovaný viackrát odsťahoval od nich alebo oni sa odsťahovali k babke, ale následne sa vrátil alebo vrátili, mama jej hovorila, že ju vždy donúti obžalovaný, aby ho zobrala späť. Aj na internete uverejnil fotku a telefón matky, že poskytuje mužom služby po čom matka mala aj nejaké telefonáty a nepáčilo sa jej to. Raz bola aj taká hádka, kde obžalovaný poškodenu tiež fyzicky napadol a keď svedkyňa vyšla zo svojej izby videla, že matka leží na zemi, má tvár od krvi, natrhnutú peru a obžalovaný ju ešte sotil o stenu a ešte dal facku, po čom volali policajtov. Po tom čo sa obžalovaný odsťahoval z ich domu, vyhrážal sa matke, aby bola opatrná, že sa jej môže stať nejaká nehoda, používal vulgárne slová aj jej posielal správy, aby v noci nemala pokojný spánok, lebo raz sa už pokúsil podpáliť dom a môže sa to stať znova.

Svedok C. U., kamarát obžalovaného uviedol, že vypomáhal pri stavebných u nich na dome asi dva presnejšie nešpecifikované mesiace v predmetnom období, keď u nich denne vypomáhal asi tak od 10.00 hod. do 14.00 hod. až 15.00 hod., inak ich zvykol tiež navštevovať asi dva až trikrát do týždňa. Zvykli sa aj hádať, vulgárne si nadávať, vtedy zvykol obžalovanému hovoriť, aby sa ukludnil, aby náhodou neublížil poškodenej, lebo ten zvykol veľmi kričať. Tiež uviedol, že kvôli konfliktom poškodená asi v troch prípadoch čo on vie odišla od obžalovaného k matke, také sa stalo aj zo strany obžalovaného. Poškodená mu tiež opakovane povedala, že by chcela opustiť obžalovaného, avšak dôvod neuviedla. Vie o tom, že obžalovaný bol vzatý do väzby lebo zbil poškodenu aj videl na nej modriny. Poškodená mu v noci volala, že ju obžalovaný zbil, aby prišiel k nim, lebo sa bála, že obžalovaný je ešte stále vo dvore pri dome, ale kým tam prišiel, už tam bola polícia. Tiež videl u nich nejaké rozbité veci, ale nevedel uviesť, kto to rozbil. Poškodená mu spomenula aj ukázala nejakú fotku a komentár od obžalovaného, že poškodená má údajne poskytovať sexuálne služby.

Svedkyňa R. R., sestra obžalovaného uviedla, že na poškodenej nikdy žiadne zranenia nevidela, nemá vedomosť o tom, či sa obžalovaný vyhrážal poškodenej, nadával jej, udieral ju. Nazívali spolu dobre,

ale hádali sa, boli sa schopní pohádať na hocičom, pričom hádky iniciovala najmä poškodená, čo sa týka povahových vlastností je obžalovaný veľmi dobrý človek. Kvôli konfliktom obžalovaný bol v marci až do septembra 2014 u nej.

Svedkyňa Y. R., dcéra obžalovaného a poškodenej uviedla, že v predmetom období bývala u babky, pretože jej matka obžalovaného prijala späť po tom, čo sa ju pokúsil znásilniť, preto s ním nevedela bývať v jednej domácnosti. Ich domácnosť však navštevovala takmer denne, pričom sa rodičia neustále hádali, obžalovaný sa poškodenej zakaždým aj vyhrážal zabitím, raz ju chcel zraziť autom, keď sa s ním nechcela rozprávať a pri týchto hádkach ju zvykol aj zbiť, vyfackal ju, ale stalo sa, že ju udrhel aj päšťou, mal na ňu také poznámky, že aby náhodou nespadla na nôž, že podpáli ich dom, o čo sa aj po jeho poslednom odsťahovaní pokúsil, po tom čo naposledy zbil poškodenú. Pokiaľ sa obžalovaný niekedy na čas odsťahoval z domu, vždy sa vrátil kedy chcel, aj keď ho nik nevolala, raz keď kvôli konfliktom sa odsťahovali oni s mamou, tak sa pokúsil rozpredať zariadenie ich domácnosti. Obžalovaný sa zvykol poškodenej vyhrážať aj cez internet, ako aj svedkyňi poslal dňa 7.12.2014 SMS správu, že mal poškodenú zabiť a že bude ťažké na neho niečo dosvedčiť, keď ani doteraz nevedeli nič urobiť voči nemu a v mene poškodenej inzeroval na facebooku, že ona poskytuje sexuálne služby.

Svedkyňa Y. H., matka poškodenej uviedla, že v období rokov 2012 až do novembra 2014 sa poškodená a obžalovaný sústavne hádali a keď aj žili osobitne, tiež sa hádali aj pred deťmi, pričom obžalovaný začínal hádky, používal škaredé výrazy, nazýval ju kurvou, fyzicky ju napádal, udieral ju, videla na nej modriny po bitkách a keď dcéra ku nej niekedy odišla od obžalovaného, ten sa aj u nej snažil poškodenú kontaktovať, chodil okolo jej domu, sledoval ju cestou do práce, vyčkával na zastávke autobusu a stalo sa, že jej aj zabránil nastúpiť do autobusu, aby neodišla do práce. Tiež poničil veci v dome poškodenej, rozrezal jej sedačku. Dcéra sa jej zvykla sťažovať na tieto veci, pričom uvažovala opakovane o ukončení spoluzitia s ním, ale za každým bola nútená sa k nemu vrátiť. Od poškodenej a svojho syna, ktorý bol vtedy v dome poškodenej vie, že sa obžalovaný mal pokúsiť podpáliť tento dom.

Svedkyňa G. R., pokladníčka v Coop Jednota potraviny v Bátorových Kosihách uviedla, že poškodenú a obžalovaného pozná len ako zákazníkov, ale v predmetnom období sa raz stalo také, že poškodená prišla na nákup s dcérou, zobrala si košík a išli medzi regále, za chvíľu prišiel obžalovaný, ktorý vošiel medzi regále za nimi, bolo počuť nejaký krik po maďarsky a odtiaľ vyletel košík spomedzi regálov, bolo to asi v roku 2014 v lete, poškodená prišla s plačom k pokladni a povedala: „vidíte čo mi tu robí, len hanbu mi robí“.

Svedkyňa R. Q., suseda matky poškodenej uviedla, že k veci nevie nič uviesť, nakoľko sa s poškodenou ani s obžalovaným nestýkala a v období rokov 2012 a 2014 chodila do práce, takže nemala vedomosť čo sa deje v susedstve a okolí.

Svedok npor. C. C. uviedol, že od roku 2011 pracuje ako policajt na Obvodnom oddelení PZ Bátorove Kosihy. Obžalovaného a poškodenú pozná z výkonu služby, od kolegov mal vedomosť, že u nich opakovane zasahovali pre rodinné hádky. Potvrdil tiež, že dňa 18.12.2014 mu bola predložená vec, kde na základe oznámenia poškodenej hliadka vyhodnotila, že by mohlo ísť o prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona zo strany obžalovaného, po prešetrení to on vyhodnotil ako priestupok (ako poverený príslušník PZ) a vec vrátil hliadke. Poškodená prišla vtedy na políciu a podala oznámenie, keďže nepodala trestné oznámenie mohlo sa to riešiť aj ako priestupok, alebo aj ako trestný čin. O požiari na povale ich domu počul od kolegu C. D., ktorý tam bol. Tiež mal vedomosť od kolegov, že medzi nimi bol nejaký spor ohľadom rozbíjania nábytku a raz bola hliadka u obžalovaného na základe oznámenia poškodenej, aby vydal bicykel, ktorý zobral dcére.

Svedok ppráp. C. D. uviedol, že na Obvodnom oddelení PZ Bátorove Kosihy pracuje od roku 2008 ako policajt zaraďovaný do služobných hliadok. K obžalovanému a poškodenej bola hliadka viackrát volaná, boli tam rodinné problémy, aj iné hliadky tam zasahovali veľakrát. Nespomínal si, či tam bol, keď tam v dome mal byť oheň, nevie prečo kolega C. C. to vie od neho, pokiaľ by také bolo, bolo by to v zázname zo služby.

Svedok M. K. uviedol, že posledných 6 až 7 rokov pracuje na Obvodnom oddelení PZ Bátorove Kosihy ako policajt, referent, často u obžalovaného a poškodenej zasahovali pre hádky aj kvôli synovi Z., stopy

po násilí na poškodenej nevidel. Raz bol na povale ich domu, keď mu predošlá hliadka oznámila, že tam mal byť spozorovaný oheň a to na základe oznámenia poškodenej, ale nič tam nenašiel ani nefotil.

Svedok N. H., brat poškodenej uviedol, že si nepamätá presne časové súvislosti, nakoľko je po porážke, ale mal vedomosť o tom, že obžalovaný a poškodená sa zvykli hádať, aj ju obžalovaný zvykol zbiť. Zvykol ich navštíviť asi dvakrát do roka, nakoľko už 20 rokov býva v Slatine. O tom, že obžalovaný bije poškodenú vedel od svojej sestry a jej detí. Raz asi pred 2 až 7 rokmi (nepamätal si presnejšie) bol aj osobne prítomný, keď sa hádali, tak ju obžalovaný päšťou alebo dlaňou udrel do tváre, na čo spadla na zem a bola krvavá. Sestra aj deti sa mu viackrát sťažovali, že obžalovaný bije poškodenú, ničí ich veci a keď u nich bol na návšteve aj videl porezanú sedačku, poškodené tapety, televízor, záclonu. Sestra preto zvykla aj utekať od obžalovaného k svojej mame, ale aj k nemu viackrát minimálne v jednom prípade. Obžalovaný sa tiež zvykol poškodenej vyhrážať, že ju zabije, dostane na vozík a podobne. Raz, keď k nemu ušla aj videl SMS správu na jej telefóne od obžalovaného, že aj keď je u neho on tam príde a zbije ju. Sestra mu raz telefonovala, že mal byť nejaký oheň na povale jej domu a že aj opakovane oznamovala políciu, čo robí obžalovaný, avšak policajti s tým nič neurobili.

Svedok ppráp. R. H. uviedol, že pracuje na Obvodnom oddelení PZ Bátorove Kosihy ako policajt od augusta 2013 ako člen hliadky. Viackrát zasahoval na adrese obžalovaného a poškodenej, ale na detaily si nepamätal a k záznamu zo služby (na č.l. 429-432) uviedol, že pokiaľ tam dňa 2.11.2014 medzi 21.35 hod. až 23.35 hod., dňa 3.11.2014 medzi 01.50 hod. až 02.50 hod., 03.18 hod. až 03.30 hod. na detaily ani nič iné čo už je uvedené v týchto záznamoch si už nepamätá.

Svedok S. I. uviedol, že pracoval na Obvodnom oddelení PZ Bátorove Kosihy ako policajt asi 5 až 6 rokov do dňa 14.12.2014. Na adresu poškodenej chodil často zasahovať pre rodinné hádky. V jeho prípadoch sa jednalo väčšinou o to, že poškodená žiadala, aby obžalovaný odišiel z jej domu, pokiaľ tam došli, tak obžalovaný aj odišiel sám z domu, ale vždy sa po čase po nejakom týždni vrátil. Poškodená svoje oznámenia a žiadosti zdôvodňovala tým, že sa stále hádali. Poškodená zvykla kričať aj obžalovaný kričal, bol nervózny a nadával a vtedy dňa 21.6.2014 sa len raz stalo, že keď prišla hliadka, poškodená nevyšla von a pokiaľ je v zázname zo služby, že sa správala flegmaticky alebo povýšenecky, jednalo sa o skutočnosť, nadávala na políciu, že jej nepomáha, tak ako si to predstavuje.

Svedkyňa G. C. k veci samej nevedela nič uviesť, pozná obžalovaného a poškodenú z dediny, ale o ich spolužití nevie nič.

Svedok Z. Y., známy obžalovaného a poškodenej uviedol, že zvykol v rokoch 2012 až 2014 navštíviť ich domácnosť, aj im pomáhal, ale v roku 2014 a 2015 už k nim veľmi nechodil. Za jeho prítomnosti sa obžalovaný a poškodená správali normálne, boli medzi nimi hádky aj vulgárne, aj sa mu sťažovali raz obžalovaný, raz poškodená jeden na druhého, poškodená mu aj uviedla, že by opustila obžalovaného a to opakovane, ale nepamätal si z akého dôvodu. Čo sa týka hospodárenia s peniazmi raz bol pri takom, že sa rozprávali čo sa kúpi a posledné slovo mala manželka. Obžalovaný pri hádkach na poškodenú veľmi kričal, aj ho ukľudňoval, aby jej neublížil, ale nevidel, že by ju zbil. Raz videl, že je zbitá, po čom obžalovaného vzali do väzby. Videl u nich aj poškodený nábytok, ale nevie kto to urobil. Poškodená mu povedala, že údajne má poskytovať sexuálne služby a aj videl na internete fotku a komentár, ktorým tam dal obžalovaný.

Svedok I. Q. uviedol, že pomáhal pri oprave ich domu začiatkom roka 2015 asi dva, tri dni. Nevidel, že by sa obžalovaný a poškodená hádali alebo, že by poškodená bola zbitá. Nič iné podstatné k veci uviesť nevedel.

Svedok W. I. uviedol, že je vzdialený príbuzný obžalovaného. Jeho aj poškodenú pozná, ale neudržiavali žiadne bližšie vzťahy. K veci samej nič podstatné uviesť nevedel.

Znalkyňa z odboru psychológie, odvetvie poradenská psychológia a klinická psychológia dospelých Mgr. Y. I. ohľadom osoby poškodenej Y. H. dospela k záveru, že sa jedná o osobnosť disharmonicky štrukturovanú, zníženú, psychastenickú, emočne menej stabilnú. Emočné prežívanie je plytké, aktuálne prítomné stredne silné depresívne ladenie a intrapsychická tenzia na báze chronickej emočnej frustrácie a úzkostné prežívanie viazané na oblasť sexuality. Odolnosť voči psychickej záťaži a schopnosť racionálnej kontroly správania je oslabená a je tu tendencia k ambivalentnému prežívaniu

medziľudských vzťahov a očakávaní a postoje sú nereálne. Správanie obžalovaného u poškodenej prehľbilo depresívne ladenie, zvýšilo úzkostné prežívanie a intrapsychickú tenziu. Základné osobnostné črty u poškodenej boli prítomné aj premorbídne. Zistila sa u poškodenej prítomnosť znakov naučenej bezmocnosti, sebadeštruktívneho správania, posttraumatickej stresovej poruchy, teda syndrómu týranej osoby, ako reakcia na chovanie obžalovaného, ako aj jej osobnostnej štruktúry.

Zo znaleckého posudku znaleckého ústavu - Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii vyplýva, že závery ku ktorým dospela znalkyňa Mgr. Y. I. sú zhodné so zisteniami, ku ktorým dospel znalecký ústav ale s tým, že aktuálnym vyšetrením nebol potvrdený syndróm týranej osoby v psychologickom chápaní. Znalci sa jednoznačne zhodli, že poškodená reprodukuje prežitú udalosť s vysokou mierou pravdepodobnosti v súlade s realitou. Jej úroveň vnímania a pamäťových schopností všeobecne postačuje na správne vnímanie a pamätanie si udalostí, jej špecifickú vierohodnosť možno označiť za čiastočne zníženú čo sa týka opisu miery prejavov agresie obžalovaného, dôsledkov tohto ich konfliktových stretov, prípadne časovej lokalizácie diania. Z psychologického hľadiska je vysoko pravdepodobné, že poškodená je víktimou domáceho násillia v dôsledku čoho zažívala určitú mieru príkoria. Ohľadom osobnosti poškodenej bolo zistené, že je menej diferencovaná, jednoduchšia, nezrelá, emocionálne menej stabilizovaná, egocentrická, so sklonom k demonštratívnym prejavom. Javí sa ako aktívna, energická, s menej spoľahlivou reguláciou svojich nálad a prejavov navonok. V snahe o uspokojenie vlastných potrieb môže vykazovať aj svojrázne, uvoľnené, odbrzdené a nezodpovedné prejavy. Svoje nahromadené vnútorné napätia môže odvádzať náhlým, prekvapivým, výbušným a zlostným spôsobom. Frustrujúce zážitky v nej vyvolávajú hostilitu (nepriateľské nastavenie), zlosť a výkyvy nálad spravidla s ľahkým úzkostne - depresívnym ladením. Uvedené osobnostné charakteristiky sa v sociálnom kontexte podieľajú na jej problematickom, konfliktogénnom správaní, ktoré súvisí aj s faktom, že svoje okolie má sklon vnímať zvýšenie citlivo a vzťahovačne, očakávajúc prejavy zlomyseľnosti zo strany iných, čo zas posilňuje jej nepriateľské nastavenie. Svoje vlastné tendencie má sklon premietat' na iných, v dôsledku čoho sa opakovane dostáva do konfliktných stretov. V rámci komunikácie s okolím prezentuje atribúty svojej ženskosti a selektívne aj svojej príťažlivosti.

Znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, dopravná psychológia PhDr. M. I., PhD. ohľadom osobnosti obžalovaného dospel k záverom, že sa jedná o osobnosť abnormne štruktúrovanú so zjavnými príznakmi nezrelosti, egocentrizmu, samofúbnosti, nezdržanlivosti, podozrievavosti a disocálnej poruchy osobnosti. Jeho emotivita manifestuje v uvoľnenej nebrzdenej, racionálne nedostatočne kontrolovanej podobe, v dôsledku čoho sa môže prejavovať impulzívne a nezdržanlivo, vrátane konania, ktoré je v rozpore so spoločenskými konvenciami a zákonom. Vplyvom frustrácie jeho potrieb sa ľahko aktivujú jeho agresívne tendencie s možnosťou navonok orientovanej verbálnej aj fyzickej agresie. Jedná sa o trvalý stav a v prípade preukázania viny sú indikované nápravno-výchovné opatrenia v kompetencii justície. Neboli tu zistené žiadne príznaky duševnej choroby v zmysle psychózy. Pri prípadnom užití alkoholu alebo inej psychoaktívnej látky pravdepodobnosť jeho agresívnych prejavov stúpa. Motivácia konania obžalovaného, ktoré je mu kladené za vinu súvisí s jeho vyššie popísanými charakteristikami. V konfliktových situáciách sa ľahko a pohotovo aktivujú jeho agresívne tendencie, ktoré vedú navonok k orientovaným prejavom agresie, cieleným voči osobe, s ktorou je v konflikte. Z psychologického hľadiska teda nemožno vylúčiť, že voči poškodenej mohol byť verbálne agresívny v zmysle vyhrážania sa ako aj fyzicky agresívny v zmysle fyzických atakov. Čo sa týka sledovania a obťažovania poškodenej pri jeho neschopnosti zmieriť sa s definitívnym rozchodom, toto nie je v rozpore s jeho osobnostnými charakteristikami a môže nadväzovať na predchádzajúce agresívne prejavy voči poškodenej. Výsledky znaleckého skúmania neindikujú potrebu skúmania duševného stavu obžalovaného znalcami psychiatrami.

Znalkyňa z odboru elektrotechnika, počítačové programy, riadiaca technika, výpočtová technika, odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky Ing. V. C., PhD. vo svojom odbornom vyjadrení zadovážila a predložila súdu písomnú komunikáciu z internetovej stránky www.pokec.sk <<http://www.pokec.sk>> za obdobie od dňa 1.11.2014 do dňa 13.1.2015 a zo sociálnej siete facebook medzi obžalovaným a dcérami Y. H. a T. R..

Vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich súhrne súd dospel k záveru, že sa skutok stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a že ho spáchal obžalovaný Z. R., ktorý svojim protiprávnym konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pretože týral blízku osobu

a to svoju družku - Y. H. a to tak, že jej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie krikom, vulgárnymi nadávkami, bitím, fackovaním, údermi päšťou, ťahaním za vlasy, škrtením, vyhrážaním zabitím, ničením zariadenia domu a vecí poškodenej, jej sledovaním spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom takéhoto konania sa dopúšťal od presne nezisteného času najmenej od konca roku 2012 až do dňa 2.11.2014, pričom týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie s poškodenou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré poškodená pociťovala ako ťažké príkorie, pričom tu nie je ani nevyhnutné, aby šlo o sústavné, dlhší čas trvajúce konanie a tiež nie je nevyhnutné, aby sa u poškodenej aj vyvinul z psychologického hľadiska syndróm týranej osoby. Skutok v bode 1. výrokovvej časti rozsudku však súd s poukazom na výsledky dokazovania posúdil odlišne od obžaloby, ktorá ho pôvodne kvalifikovala ako opätovný zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno b) Trestného zákona (teda, že sa skutku mal dopustiť aj závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas). Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že čo sa týka jeho odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/26/2007 zo dňa 11.6.2014, toho času sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol, teda tu už nebolo možné kvalifikovať konanie obžalovaného ako „opätovný zločin“. Súd tiež upravil tzv. skutkovú vetu v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v jeho rozsudku sp. zn. 4 Tdo/46/2018 zo dňa 13.11.2018, teda vypustil pôvodne za vinu obžalovanému kladené útoky na poškodenú dňa 15.2.2012, kde v podniku VIP v obci Bátorove Kosihy udrel poškodenú dlaňou do tváre a nadával jej a dňa 3.6.2014 pri miestnom kultúrnom stredisku a v OD Jednota v obci Bátorove Kosihy, kde jej vulgárne nadával, nakoľko je nepochybné, že za tieto protiprávne konania už bol právoplatne postihnutý v priestupkovom konaní. Pokiaľ sa jedná o obžalobou uvádzanú kvalifikáciu, že konania v bode 1. výrokovvej časti rozsudku sa mal dopúšťať závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas (§ 138 písmeno b) Trestného zákona), teda konanie páchatel'a sa má vyznačovať určitou trvalosťou. V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky toho je potrebné posudzovať aj v závislosti od intenzity zlého nakladania, pričom nie je vylúčené, že samotné dlhšie trvanie protiprávneho stavu môže byť nahradené intenzitou útokov, treba prihliadať aj na časové odstupy medzi útokmi (ak to je možné dokazovaním ustáliť), pričom sa vyžaduje, aby sa útoky vyznačovali zvláštnou, teda neobvyklou hrubosťou vzhľadom na konkrétne pomery a prostredia. V tomto smere môžu nasvedčovať napríklad aj následky na zdravotnom stave poškodenej, napríklad zranenia po jednotlivých útokoch, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a podobne. V zmysle vyššie uvedeného súd mal za to, že nebolo možné bez pochybnosti prijať záver, že v tomto prípade bol naplnený aj znak, že obžalovaný takto konal „dlhší čas“ a teda, že možno mu pripísať aj zavinenie vo vzťahu ku kvalifikovanej skutkovej podstate, teda aj k § 208 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona. V tomto smere súd síce poukazuje aj na zistenia ohľadom osoby poškodenej, ktorá sa opakovane správala konfliktne až agresívne k orgánom polície, či miestnym úradom a najmä zo zistenia znaleckého ústavu ohľadom jej osoby už vyššie uvedené, kde jej osobnostné charakteristiky vyúsťujú do problematickeho, konfliktného správania, zvýšenej citlivosti a vzťahovosti voči okoliu, očakávanie zlomyseľnosti od okolia a tým sa u nej posilňuje nepriateľské nastavenie voči okoliu. Pričom je osobou aktívnou, energickou s nespoľahlivou reguláciou svojich nálad a nezodpovedných svojráznych prejavov navonok. Zo znaleckého posudku tiež vyplýva, že poškodená vzhľadom na jej osobnosť zažila určité príkorie ako dôsledok správania obžalovaného, rozhodne sa však u nej nejednalo o príkorie ťažké, teda tu zostala pochybnosť či aj v tomto smere bol naplnený kvalifikačný znak konania „po dlhší čas“. Obžalovaný Z. R. zároveň svojimi konaniami naplnil aj všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračujúceho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, keď od dňa 2.11.2014 až do jeho zadržania dňa 13.1.2015 sa opakovane vyhrážal poškodenej cez internetovú stránku www.pokec.sk <<http://www.pokec.sk>> aj priamo spôsobom popísaným v skutkovej vete tohto rozsudku.

Vina obžalovaného vo vyššie uvedenom rozsahu bola bez pochybnosti dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní preukázaná a to najmä výpoveďami svedkyne - poškodenej Y. H., ktorá podrobne popísala konanie obžalovaného v trestnom oznámení a následne to opakovane potvrdila svedeckými výpoveďami v prípravnom konaní a v podstatných bodoch zhodne popísala ako svedkyňa aj na hlavnom pojednávaní pred súdom a usvedčovala obžalovaného zo spáchania predmetných trestných činov. Rovnako v podstatných bodoch korešpondovali s tým aj ďalšie svedecké výpovede najmä rodinných príslušníkov, ktorí s nimi žili v jednej domácnosti a ďalších príbuzných, ktorí mali priame či nepriame poznatky o prejednávacom skutku, kde boli vypočutí svedkovia T. R., Y. Horváthová, Y. H., N. H.. Jedine sestra obžalovaného, ktorej výpoveď však nekorešpondovala s ďalšími dôkazmi uviedla, že nevie o žiadnych konfliktoch medzi obžalovaným a poškodenou, nevidela na nej stopy násilia. Vinu obžalovaného nepriamo potvrdili aj výpovede nestranných svedkov mimo príbuzenstva, kde bol vypočutý C. U., Z. Y., G.

R., ktorí popísali konflikty, ktorých boli účastní teda akým spôsobom sa správal obžalovaný k poškodenej v domácnosti alebo na verejnosti. Tiež výpovede ďalších svedkov - policajtov zhodne potvrdili, že opakovane boli volaní poškodenu pre konflikty s obžalovaným, čo preukazujú aj záznamy zo služby, ako aj výpovede svedkov, ktorí sporadicky zvykli navštíviť domácnosť poškodenej a obžalovaného, ktorí síce nepotvrdili fyzické útoky zo strany obžalovaného, avšak treba konštatovať, že sa tam nezdržovali stále a nemohli mať vedomosť o celkovej povahe takýchto útokov v čase, keď neboli v ich prítomnosti. Vyššie uvedené potvrdzuje aj komunikácia z internetu, ktorá osvetľuje akým spôsobom obžalovaný komunikuje s dcérou, respektíve prostredníctvom nej nepriamo aj s poškodenu, ale aj jeho postoj tam vyjadrený k prejednávanej trestnej činnosti, že napriek tomu ako konal a správal sa, znova sa mu nič nedokáže, zrejme v tom kontexte, že už v minulosti sexuálne zneužil svoju dcéru a napriek jej svedectvu a svedectvu jej matky a jeho vtedajšej družky v tejto veci poškodenej Y. H. sa mu nič nestalo, teda „vyviazol“ iba s podmienkou, nie dlhoročným trestom. Vinu obžalovaného v takýchto súvislostiach nepriamo potvrdzujú aj znalecké posudky znalcov psychológov, kde u obžalovaného bola potvrdená vysoká miera agresivity, egocentrizmu pri nízkom stupni sebaovládania a na to nadväzujúce sklony k výstupom verbálnej a fyzickej agresivity voči osobám, s ktorými je v konflikte, ako aj sklony k obťažujúcemu sledovaniu a vyhrážaniu ako reakcii na ukončenie spolužitia s poškodenu v súvislosti s jeho osobnostnými charakteristikami. Na druhej strane čo sa týka osoby poškodenej, posudok znaleckého ústavu uvádza, že čo sa týka jej spôsobilosti reprodukovať táto môže byť čiastočne znížená, avšak len čo sa týka opisu miery prejavov obžalovaného, avšak jednoznačne sa znalci zhodli, že s vysokou pravdepodobnosťou jej opisy, reprodukcie sú v zhode s realitou a že bola obeťou domáceho násillia.

Vykonanými dôkazmi bola zároveň vyvrátená obrana obžalovaného, ktorý pripustil maximálne hádky s poškodenu a maximálne, že raz či dva razy ju udrel. Rovnako sa nepotvrdilo ani jeho tvrdenie, že v posudzovanom období sa viackrát odsťahoval dlhodobo (na mesiace). V tomto smere len svedkyňa R. R., sestra obžalovaného uvádzala, že sa k nej odsťahoval od roku 2014 od marca do septembra, avšak zo žiadneho iného dôkazu taká okolnosť nevyplýva, v tomto smere bolo však preukázané, že sa stávalo opakovane, že obžalovaný alebo poškodena sa odsťahovali a potom sa vrátili, ale jednalo sa o kratšie obdobia (radovo týždne) a aj v týchto časových úsekoch dochádzalo ku kontaktom a konfliktom medzi obžalovaným a poškodenu. Zo zadovážených dôkazov tiež vyplýva záver, že sa obžalovaný vyššie popísaného protiprávneho konania dopustil úmyselne a to v úmysle priamom (§ 15 písmeno a) Trestného zákona), keď chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, v danom prípade záujem na ochrane blízkych osôb spravidla žijúcich v spoločnej domácnosti pred tzv. domácim násillím a záujem na ochrane osôb pred vyhrážkami smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to u týchto osôb môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia.

Pri ukladaní trestu súd vychádzal z trestnej sadzby ustanovenej v § 208 odsek 1 Trestného zákona v rozpätí 3 roky až 8 rokov trestu odňatia slobody, pričom u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, keďže už bol odsúdený pre trestnú činnosť, respektíve sa dostal do rozporu s Trestným zákonom v desiatich prípadoch, kde bol opakovane odsúdený aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré aj vykonal, pričom v dvoch prípadoch sa na neho toho času hľadí akoby odsúdený nebol, preto trestnú sadzbu súd upravil podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného v dôsledku čoho došlo k úprave trestnej sadzby na rozpätie od 4 roky 8 mesiacov až 8 rokov trestu odňatia slobody. Následne súd túto sadzbu upravil podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, keď trest súd ukladal za dva úmyselné trestné činy, z ktorého jeden je zločinom, spáchaných dvoma skutkami, v dôsledku čoho súd vychádzal z rozpätia trestnej sadzby od 4 rokov 8 mesiacov do 10 rokov 8 mesiacov trestu odňatia slobody.

Pri určení konkrétnej výmery trestu súd vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, keď uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov s prihliadnutím na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosť nápravy, pričom má súd má za to, že tento trest bude poľahčujúci a spôsobilý k dosiahnutiu jeho účelu, keď zabezpečí ochranu spoločnosti a obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Tiež bolo pri ukladaní trestu v rámci vyššie uvedenej trestnej sadzby potrebné zohľadniť a prihliadnuť aj na dĺžku času, ktorý uplynul od spáchania prejednávaných skutkov (január 2015). Zároveň súd rozhodol, že obžalovaný tento trest vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, keď v

posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávanych trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Záverom súd konštatuje, že nevykonával ďalšie dôkazy, ktoré obžalovaný navrhol písomným podaním doručeným súdu dňa 8.8.2019, kde sa dožadoval opätovného vypočutia poškodenej a znalca PhDr. M. I., PhD., nakoľko obžalovaný počas doteraz vykonaného rozsiahleho dokazovania mal možnosť opakovane tieto osoby vypočuť a zároveň tu nevyšla nijaká nová okolnosť, ktorá by vyvolala potrebu znova tieto dôkazy opakovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Komárno a rozhoduje o ňom Krajský súd v Nitre. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré za obžalovaného podáva jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Z odvolania prokurátora musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.